

بسمي الظاهر الباهر العليم الحكيم

يا مَعشَرَ الْعُلَمَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ ثُمَّ أَنْصِفُوا فِي أَمْرِ هَذَا الْأُمِّيِّ الَّذِي شَهِدَتْ لَهُ كُنُوبُ اللَّهِ الْمُهَيِّمِينَ الْقَيُّومِ، لسان بيان در ملكوت عرفان میفرماید ای معشر علما بترسید از خداوند یکتا، اینمظلوم با شما و امثال شما معاشر نبوده و کتب شما را ندیده و در مجلس تدریس وارد نشده شهادت میدهد بآنچه گفته شد کلاه او و زلف او و لباس او، آخر انصاف کجا رفته هیكل عدل در کجا آر میده چشم بگشائید و بدیده بصیرت نظر نمائید و تفکر کنید شاید از انوار آفتاب بیان محروم نمائید و از امواج بحر عرفان ممنوع نشوید، بعضی از امرا و آحاد ناس اعتراض نموده‌اند که این مظلوم از علما و سادات نبوده، بگو ای اهل انصاف اگر فی الجملة تفکر نمائید صد هزار بار اینمقامرا اعظم شمیرید و اکبر دانید، قَدْ أَظْهَرَ اللَّهُ أَمْرَهُ مِنْ بَيْتٍ مَا كَانَ فِيهِ مَا عِنْدَ الْعُلَمَاءِ وَالْفُقَهَاءِ وَالْعُرَفَاءِ وَالْأُدْبَاءِ، نَسَمَهُ اللَّهُ او را بیدار نمود و بندا امر فرمود فَلَمَّا انْتَبَهَ قَامَ وَنَادَى الْكُلَّ إِلَى اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، این بیان نظر بضعف اهل امکانست و الا امرش مقدس از اذکار و منزّه از افکار يَشْهَدُ بِذَلِكَ مَنْ عِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ.